

KOKAVSKÉ AKTUALITY

VYDÁVA: Obecný úrad Liptovská Kokava
ROČNÍK: VIII.

ČÍSLO: 1
APRÍL 2006

V tomto čísle nájdete:

- Z činnosti OcÚ a z rokovania OZ
- Roľnícke družstvo
- Urbariát
- DHZ
- Z dejín našej obce
- Naši rodáci
- Cirkevná rubrika
- Jednota dôchodcov Slovenska
- SČK
- Jubilanti
- Školské okienko
- Niečo pre gazdinky
- Šport
- Oznamy

• Jarný pohľad z Kriváňa na Západné Tatry

Krásne zasnežené kokavské vršky a lúky sa pomaly pod vplyvom slnečných lúčov zbavujú svojej ligotavej snehovej periny.

Určite sa už všetci tešíte na pestrofarebné prírodné scenérie, ktoré prichádzajú s jarou a veľkonočnými sviatkami.

Tak ako prvé slnečné lúče otepľujú a oživujú našu „Zem“

prajem aj Vám, vážení občania, aby aj medzi Vami vládli príjemné a teplé medziľudské vzťahy so schopnosťou odpúšťať si a vzájomne si pomáhať.

Ing. Július Porubän
starosta obce

Z činnosti OcÚ a z rokovania OZ

Január

- podpísanie dohody s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš na aktivačné práce pre rok 2006
- organizácia zimných športových podujatí
- výber daní a miestnych poplatkov
- schválenie finančnej pomoci pre stredisko SČK Liptovský Hrádok

Február

- príprava a schválenie rozpočtu na rok 2006, predloženie stanoviska hlav-

ného kontrolóra obce k záverečnému účtu a výsledku hospodárenia v roku 2005 a jeho schválenie

- riešenie petície rodičov materskej školy

Marec

- kontrola nakladania s finančnými prostriedkami EÚ na rekonštrukciu materskej školy, Správa finančnej kontroly Zvolen nezistila žiadne nedostatky v hospodárení
- schválenie Územného plánu obce Liptovská Kokava a jeho registrácia

na Ministerstve výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, schválenie nových stavebných pozemkov, schválenie novej zóny obce na výstavbu rekreačného zariadenia v súvislosti s využitím geotermálneho vrtu

- ukončenie zápisov ROEP do katastra nehnuteľností, Správa katastra Liptovský Mikuláš, otvorenie intravilánu obce bude od mája 2005.

Roľnícke družstvo

Dňa 29. 03. 2006 sa uskutočnila členská schôdza RD Liptovská Kokava. Na rokovaní schôdze bolo prítomných 82 členov zo 128, čím sa stala schôdza uznášaniaschopná.

Členská schôdza sa riadila vopred schváleným programom. V úvode schôdze vystúpil so správou predseda RD Ing. Marko Fronko a oboznámil členskú základňu so správou o činnosti Predstavenstva RD Liptovská Kokava za uplynulé obdobie.

Po tejto správe nasledovala ďalšia správa z úst Ing. Miroslavy Bukovičovej, ekonómky RD. Vo svojej správe podrobne vykreslila hospodárenie RD Liptovská Kokava za uplynulé obdobie. V obsiahlej správe vyčíslila hospodárenie na jednotlivých úsekoch RD, kde konkretizovala náklady a výnosy jednotlivých stredísk.

Roľnícke družstvo hospodáril so stratou 1 215 000 Sk.

Strata úzko súvisí aj s nižšími prírastkami u býkov, na čom sa podieľala nižšia kvalita objemových krmív (vysoký obsah vlákniny), čo by sa v tomto roku malo odstrániť vyšším zastúpením d'ateliny a d'atelinotráv na ornej pôde. Dôsledkom toho bude pokles plôch zemiakov z dôvodu nestability na trhu so zemiakmi.

V ďalšom bode vystúpil pán Vrbičan so správou Kontrolnej komisie, odporučil členskej schôdzi schváliť výročnú správu o hospodárení družstva a poukázal na problémy krádeží na družstve, ktoré negatívne vplyvajú na jeho chod.

V diskusii sa otvorila téma súkromných oviec a smerovania ich chovu. Jednou z možností sa črtá aj vytvorenie spolku na chov oviec pri Spoločenstve bývalého urbáriátu, avšak treba podotknúť, že takto zvolená cesta so sebou nesie určité riziká a je otázkou ďalších jednání s Roľníckym družstvom ako aj s ministerstvom pôdohospodárstva.

Záverom sa predseda družstva poďakoval prítomným členom za účasť a poprial im do ďalšieho obdobia mnoho pracovných ako aj osobných úspechov.

Ing. Marko Fronko
predseda RD

Urbariát

Tohtoročná zima ešte stále nedovolila vykonávať práce v lesných porastoch z dôvodu veľkého množstva snehu. Zamestnanci Urbáriátu využili tento čas na spracovanie štatistických výkazov, celoročného vyhodnotenia roku 2005, účtovnej uzávierky roku 2005 a prípravu Valného zhromaždenia Urbáriátu L. Kokava.

Valné zhromaždenie sa konalo dňa 19. 3. 2006. Zúčastnilo sa na ňom 184 podielnikov s počtom hlasov vrátane splnomocnení 1357, čo predstavuje 61,6 %. To znamená, že valné zhromaždenie bolo uznášaniaschopné. Boli prednesené nasledovné správy:

- Správa o činnosti výboru za rok 2005 – predseda Ján Bartoš
- Správa na úseku lesného hospodárstva – lesník Ján Bartek
- Správa o finančnom hospodárení – ekonómka Ing. Mária Barteková
- Správa dozornej rady – predseda dozornej rady Ján Fronko

Valné zhromaždenie schválilo účtovnú uzávierku za rok 2005, disponibilný hospodársky výsledok vo výške 4 092 700.-Sk a jeho nasledovné rozdelenie vo výške HV 2.174 724.-Sk pre podielnikov Urbáriátu – peniaze budú zaslané podielnikom poštovými poukážkami a zvyšok pôjde do fondu rozvoja.

Prejednávali sme aj predaj úžitkového dreva, kde sme odsúhlasili postup, ktorý bol zaužívaný v minulosti. Cena úžitkového dreva sa z dôvodu vyšších výrobných nákladov upravila zo 400.-Sk na 450.-Sk + DPH. Táto cena bude platná pre podielnikov na podiely. Na rok 2006 boli prijaté podmienky chystania palivového dreva samovýrobou nasledovne:

- na jeden podiel 1/prm za cenu 50.-Sk + DPH,
- nad podiel 1/prm 150.-Sk
- vývozné dni palivového dreva / me-trovce/ sa stanovili na utorok a piatok, vo výnimkových prípadoch v sobotu po dohode s lesníkom. Palivové drevo sa bude merať v porastoch, **bez merania je zákaz odvozu dreva z porastu!** Za porušenie tohto nariadenia budú uložené peňažné sankcie. Povolenie na chystanie a odvoz dreva, ktoré vydá lesník, bude platné na dobu 14 dní.

Urbariát musí v roku 2006, po veternej kalamite z roku 2004, spracovať ešte cca 4000 m³ kalamitného dreva, v jarných mesiacoch vysadiť stromčeky na plochu 12 ha a 4 ha v jesenných mesiacoch po uvoľnení plôch uhádzaním haluziny. Ďalej plánujeme výstavbu lesných ciest a to smerom od Jakušovej po Sekanisko a Beňová – Sihly. Predpokladané náklady sú približne 22 mil. Sk, ktoré chceme získať zo štrukturálnych fondov Európskej únie.

Ján Bartoš
predseda Urbáriátu

• Urbárnici počas zasadnutia Valného zhromaždenia

Dobrovoľný hasičský zbor

17. 12. 2005 sa konalo výročné „Valné zhromaždenie dobrovoľného hasičského zboru v Liptovskej Kokave“, na ktorom sme zhodnotili jeho činnosť. Konštatovali sme, že všetky úlohy v roku 2005 boli splnené. Členskú základňu nášho zboru tvorí 58 členov.

Chcem sa im všetkým poďakovať za vzorné plnenie úloh a reprezentáciu obce v súťažiach. Na Valnom zhromaždení sa zúčastnili aj najmladší požiarnici, ktorým Centrum voľného času v Lipt. Hrádku darovalo vecné odmeny. Mladí požiarnici M. Mudroň, I. Mudroň a J. Ďuriš, ktorí

súťažili v okresnej hre Plameň, boli tiež odmenení. S kultúrnym programom nás prišli pozdraviť žiaci ZŠ a Gymnázia v Liptovskom Hrádku pod vedením Mgr. Márie Dikovej. Ich krásne vystúpenie patrilo predovšetkým nášmu oslávencovi, **najstaršiemu zaslúžilému členovi DHZ p. Milošovi Palajovi, ktorý je členom zboru od roku 1948 a dožil sa vzácneho životného jubilea – 80 rokov.** Pri tejto príležitosti mu zástupca OV DPO v Lipt. Mikuláš odovzdal „**Medailu za zásluhy DPO SR**“.

Aj my mu prajeme do ďalších rokov veľa zdravia, šťastia a Božieho požehnanie.

Spolupráca so starostom obce Ing. Porubänom bola a je, v rámci plnenia úloh v oblasti ochrany pred požiarmi, na dobrej úrovni. *Patrí mu z mojej strany a celého DHZ poďakovanie.* Na základe odporúčania výboru DHZ v obci mu OV DPO v Liptovskom Mikuláši odovzdal vyznamenanie „**Medailu za príkladnú prácu DPO SR**“.

Srdečne blahoželáme.

Vo februári 2006 boli traja členovia výboru navštíviť Mgr. Máriu Trepáčovú (členku DHZ), ktorej sa narodila dcéra Katarínka.

Prajeme im celej rodine veľa zdravia a rodinnej pohody.

Prehľad požiarovosti za rok 2006

Na území SR vzniklo v porovnaní s rokom 2004 o 1149 požiarov viac. Materiálne škody sú tiež vyššie o 190 544 400.-Sk. Počet usmrtených je vyšší o 19 osôb a počet zranených je vyšší o 16 osôb.

Z hľadiska odvetví vykazuje najväčšiu požiarovosť poľnohospodárstvo, v ktorom bolo zaevidovaných 2469 požiarov. Hmotné škody spôsobené požiarom boli vyčíslené na 39 232 700.-Sk. V porovnaní s obdobím roka 2004 sa počet požiarov v tomto odvetví zvýšil o 139 prípadov.

V odvetví bytového hospodárstva bolo 1811 požiarov so škodami vo výške 128 443 500.-Sk. Pri týchto požiaroch bolo 41 osôb usmrtených a 100 zranených. V porovnaní s rokom 2004 sa počet požiarov zvýšil o 86 prípadov.

V odvetví cestnej dopravy vzniklo 988 požiarov s priamou škodou 156 091 900.-Sk, čo je najvyššia škoda zo všetkých sledovaných odvetví ekonomických činností. Pri požiaroch v tomto odvetví došlo k usmrteniu 13 osôb a 11 osôb bolo zranených. V porovnaní s rokom 2004 sa počet požiarov zvýšil o 93 prípadov a škody sú vyššie o 9 179 800.-Sk.

Najpočetnejšou skupinou požiarov sú tak ako v predchádzajúcich rokoch naďalej požiare, ktoré vznikli v prírodnom prostredí. Z toho najpočetnejšiu skupinu tvoria požiare trávnatých porastov.

Najčastejšími príčinami vzniku požiarov bola nedbalosť a neopatrnosť dospelých – 7598 prípadov, z toho 2928 požiarov vzniklo pri vypaľovaní trávy a suchých porastov, 1424 požiarov bolo z dôvodu nesprávnej manipulácie s otvoreným ohňom a 793 požiarov spôsobili fajčiari. Prevádzkovo – technické poruchy boli príčinou 1277 požiarov. V dôsledku úmyselného zapálenia vzniklo 866 požiarov a deti spôsobili 406 požiarov.

Najviac požiarov v roku 2005 vzniklo na území Košického kraja (2099) a Prešovského kraja (1958), najmenej na území Trenčianskeho kraja (953). Z údajov o požiarovosti za rok 2005 vyplýva, že na Slovensku vzniklo denne priemerne 30 požiarov s priamou škodou 2 134 800.-Sk.

(informačný zdroj: prezídium HaZZ)

Jaroslav Majer,
veliteľ DHZ

Vítanie jari v Liptovskej Kokave

Na Šúľkovú nedeľu sa nosí v našej obci Marmuriena a Dedko. Lúčime sa tak so zimou a vítame jar. Tento zvyk pretrváva i naďalej. Marmurienu nosia dievky a ženy. Dedka regrúti. Obe figuríny sú oblečené v kokavskom kroji. Ženy majú oblečené farebné nazberané sukne so zásterkou, tvár je zahalená v maske. Jedna z nich ide trochu dopredu a nesie pred sebou figurínu. Ostatné ženy spievajú: Marmuriena...

Za nimi nasledujú regrúti s Dedkom, títo sú tiež oblečení v kokavskom kroji. Na hlave majú preobrátenú baranicu, tvár je zamaskovaná. Cestou zborove vykrikujú slová: či, hí, turujú a to preto, aby pozobúdali ľudí.

redakčná rada

- Marmurieny „v akcii“, zľava Anna Droppová, Janka Uličná, Gabriela Porubánová a Irena Petriková

Naši rodáci

Od tohto čísla uvádzame novú rubriku „**Naši rodáci doma, vo svete, v minulosti i dnes**“.

Chceme, aby ste všetci prispeli informáciami o našich rodákoch, či už boli, alebo sú profesormi, učiteľmi, výskumníkmi, politikmi, stavbármi, umelcami, rezbármi, alebo inými ľudovými umelcami, tanečníkmi, redaktormi, riaditeľmi podnikov, alebo len ľuďmi, ktorí sú alebo boli niečím pozoruhodní. V budúcnosti by to mohla byť mozaika ľudí, ktorí sa narodili alebo žili v našej obci, boli alebo sú hrdí na svoje korene, ktorí dosiahli niečo vo svojom živote a aby predovšetkým naša mladšia generácia bola hrdá na našich rodákov a našu obec. Predkladané podklady by mali mať skôr krátku, encyklopedickú formu. Myslíme si, že v každej rodine sme mali alebo máme takýchto rodákov. Veríme, že v každom našom vydaní budeme mať aspoň jeden takýto príspevok od Vás všetkých. Dnes začíname bratom MVDr. Jánom Chomu.

Ing. Miloš Choma,

nar. 13.10.1932 v L. Kokave,

Po základnej škole pracoval ako lesný robotník, potom absolvoval Baťovu školu,

nasledovala prípravka na vysokoškolské štúdium. V r. 1952 začal študovať prírodné vedy v Bratislave, po roku vybratý na štúdium v Inštitúte L. G. I. v Leningrade, ktorý ukončil promóciou v r. 1959. Začal pracovať v Geologickom ústave Dionýza Štúra v Bratislave, neskôr v Inžiniersko-geologicko a hydrogeologickom prieskume v Bratislave. V období 1972-77 a 1982-88, t. j. 12 rokov pracoval RVHP v Moskve ako odborný radca na odbore hydrogeológie.

Tento náš rodák, odborník v geológii, miloval život, prírodu, hory, zbožňoval rodný Liptov. Bol vždy hrdý na svoje rodisko, robil mu dobré meno doma i v zahraničí.

Zomrel tragicky 4. 2. 2004 v Bratislave, kde je i pochovaný.

Redakčná rada

Mgr. Eva Emília Gundová – Šuňavcová

Vážená redakcia, milí priatelia, viackrát sa mi dostal do rúk Váš časopis, ktorému patrí ozaj ocenenie, robíte záslužnú prácu. Rozhodla som sa, že Vám pošlem moje spomienky z 50-tych rokov minulého storočia. Situácie i výroky sú autentické. Preto (ak sa Vám to hodí uverejniť) Vás prosím, aby ste nič nemenili

a nárečové slová ponechali v pôvodnom znení.

Srdečná vďaka a úprimný pozdrav.

Ide furman dolinou...
(spomienky furmanskej dcéry)

Čoraz častejšie mi myseľ zaletí do rokov minulých, do čias môjho detstva. Bolo tvrdé, skromné, no šťastné zároveň. Pred očami sa mi vynárajú obrazy pohody za letných večerov na priedomí, alebo v zime v teplej izbe pri páračkách a priadkach, keď ohník v peci veselo praskal a kolovrátky sa krútili, dievčatá si spevom a smiechom krátili chvíľky čakania na mladencov a s výskotom ich vítali, keď sa konečne hrnuli dnu. Bolo to veselosti, zábavy a vypevďazania do pokročilých hodín po dedine.

„Počala som šaty zvärať a prišli ma nahovárať. Dajte, dajte, dajte vy mne chlapci pokoj, rozsypala som si popol.“

Chlapci popol pozbierali, ďalej nahovárať chceli.

že je, že je, že je pekný aj bohatý, len na chrbát je hrbatý.

Hrbina by nevdala, keby chlapa nešpatila. Ale, ale, ale chlapa veľmi špatí, hrbina sa čo deň väčší.“

Tetky pod kúdeľou s malými deťmi pri nohách vedeli tak zaujímavo vraviť o všeličom a všelikom, o strigách i bosorkách, o mátochách i zlých žienkach čo vedeli čarovat, zlô porobiť a dobrô odháňať. Sväčkovia zasa s otcom pri peci stále čosi stružlikali a viedli dlhé debaty o starostiach a radoostiach svojho dvora a gazdovstva. Poznali oni všelijaké historky, vedeli sa s nami deťmi prekárať, aj figle povysťrajať - ako napríklad sväčko Kikus. Sväčko Kikus pásli kravy, každé ráno ich hnali hore Buchlovami, na Škripia a ďalej do Sekaniska. Na večer sa pomaly vracali napasené kravy, ledva sa ťahajúc hore Slatviňou. Jedného dňa na súmraku ma vrah sväčko ako malé dieťa doniesli na rukách domov po tom, čo som si zmyslela, že naši „tam niekde hore“ hrabú seno a kráčala som hore Buchlovami – do neznáma. Nikdy neboli sväčko Kikus mrzutý, alebo nahnevany a všetko vedeli „na posmech obrátiť“.

Aká to zázračná sila držala týchto ľudí pospolu? Tie spomienky hrejú, žijem z nich a vďačím stále viac za ten dar rodičom a všetkým týmto tetkám a sväčkom, čo sprevádzali moje detstvo a mladosť. Bolo mi zakaždým tak ťažko na duši, keď sa pomaly začali vytrácať a smútočný sprievod ich vyprevádzal povýše dediny na miesto večného odpočinku.

Druhý taký figliar bol sväčko Matis.

Sú prázdniny, holé ruky v tričku a nohy v šortkách vystavujem slniečku, keď zametám priedomie a ťahám vodu zo studne. Sväčko Matis idú na voze so svojimi koníkmi hore dedinou.

„Dobrý, diouča, dobrý. Ale vidno, že staviate, chudák otec nemá pre teba ani na celie nohavice“.

Otec vyjde z dvora s kosou na pleci, položím vedrá s vodou na zem a chichľujem sa:

„Otec, sväčko Matis mi povedali ...“ Otec sa zasmieje tiež, mávne rukou, dobre on pozná Matisove kúsky....

Tetka Zuzka Belkova tak v pondelok po ráne porába si v kuchyni. Muža si už vypravila na týždňovku do hory, halušiek mu na frustik uvarila, strovu nahotuvala a zanesla na voz furmanovi. Jej starý je drevorubačom – pešiacom pri furmanovi Jurovi, jej bratovi a našom otcovi. Už v nedeľu podvečer berie tetka / ako každá žena/ biele pláténne vrecká, ktoré v sobotu ešte stihla vyprať a hotuje do jedného cukru, do druhého soli, do väčšieho múky, do hrubšieho slaniny a chlieb, do zriebeňho švábku, do hrnčeka omastu so škvarkami. V pondelok ráno kráčajú chlapi tri - štyri hodiny na Tichú, či do Táboru dolinou pešo, alebo ich na kuse cesty zvezie náhodné nákladné auto, čo ide po drevo, ak sa dajú pribylinskou stranou. Za nimi na voze vezie otec furman poživeň i obrok pre kone - šesť veľkých vriec do prasknutia naplnených sečkou, ktorú bolo treba narezať od pol štvrtjej ráno.

„Ide furman dolinou a zbojníci bučinou, a zbojníci bučinou.“

Počkaj furman nešibáj, prednie kone vypriahaj

Prednie kone vypriahaj....

Tetka Zuzka odprace riadky, utiera lavicu, stôl a v tom: Ježišikriste!“ zalomí rukami, hrnček s omastou zostal na stole. „Metla ťa ťala, aby ťa ťala,“ zanadáva sama sebe, vybehne z domu a kričí na švagrínú našu mamu. „Božena, a či je Juro ešte tu? Veď som omastu stariemu nedala.“

„Ale deže, Zuzka, veď ten je už dávno dade na Polomách“

Tetka Zuzka bezradne stojí, nevie čo robiť i schytiť sa vzápätí dolu dedinou, stihne hádam furmana, práve to sväčka Matisa. Ten je už na odchode, zaviera vráta na humne, kone zapriahnuté vo voze netrepeľivo fŕkajú, bijú kopytami. Sväčko sa zdržal ráno u kováča Dzureka podkúvať kobyľu - chudera ledva došla v sobotu domov, skoro naboso.

„Jano, a či vezmeš stariemu tuto hrnček, omastu som mu nevložila?“

„Vezmem, Zuzka, vezmem čoby nie“, a v očiach sa mu blysnú zvláštne ohníčky. To tetka Zuzka ale nezbadá, vracia sa spokojná, že stariemu nič chýbať nebude, náhli sa do poľa ľan trhať.

Večer po robote zídu chlapi zo šľôgu v Hlinej do baraku neďaleko horárne, kde ich už čaká strova vo vreciach. Každý si pozná to svoje. Oškrabne pár švábočiek a dá variť v kastróliku na širokej peci, medzitým si pripraví malú panvičku s omastou. Sväčko Martin Balko prehrabuje sa vo vreci, hundre si čosi popod nos, ale nahlas sa neodváža, Jano Matis len na to čaká. Hrnček od Zuzky už má pripravený. „Čo toľko kutreš v tom vreci, Martin?“

„Ale stará hádam pozabudla, omastu mi nevložila, no bodajže ťa, no, no, no!“

Chlapi sú ochotní, hociktorý mu za lyžicu masti dá, no Jano rozhodne: „Tu si len, Martin, vezmi! Ako za svojho!“

Martin sa zdráha, nerád by druhieho vyjedau, lenže švábka mu tak nasucho ani hrdlom neprejde. Slaninku, dobre prerastenú, si treba so šľôgu ku chlebu na obed nechať. Vezme si teda z hrnčeka masti, ale len poskromne a divné mu je, Jano má rov-naký biely hrnček. Akiste aj jeho žena tiež u handára za handry hrnček vymenila. Nikdy nebol Martinovi týždeň taký dlhý. Každý deň to isté, žiť na cudzej omaste. Jano však vždy pohotovo otrčí hrnček a pobáda Martina aj na druhý raz zaboriť lyžicu do masti, keď si ten naberie len omále.

„Veď ako zo svojho, Martin, ako zo svojho,“ šibalsky sa usmieva a odkladá hrnček na policu. A Martin len krúti hlavou a prevínilo si hundre to svoje: „No tá moja stará, no bodajže ťa bodaj, no, no, no.....“

V sobotu ráno to už Jano nevydrží a vyjde s pravdou von:

„Ale som ti ušporiu, máš aj na druhý týždeň,“ a podáva Martinovi hrnček. Barak sa

otriasa chlapským smiechom. Martin je očividne rád, že nežil z cudzieho, len čosi prehodi o Janovom „zdravom Rozume“ starého chlapa. Nenadarmo sa mu ten hrnček pozdával.

V sobotu okolo obeda sa vracajú ukonaní, zrobení chlapi i koniky po hrboľatej ceste z týždňovky domov. Prvý ako obyčajne idú sväčko Matis. Za nimi spoza zákruty sa vynoria aj naše kone.

„Otec idú, otec idú, kričíme na mamu a bežíme otvárať bránu. Náš psík Hary veselo havká, vrtí chvostom, víta si svojho gazdu. Ťažký voz, naložený drevom vtiahne do dvora. Každé z detí vie, čo má robiť. Chlapci vypriahajú a dievčatá vrece od strovy a ostatnú bagážiu z voza do kuchyne.“

V nedeľu podvečer je naša kuchyňa plná chlapcov. Robia vyratúnok. Každý furman so svojimi pešiacmi si zapisuje kubíky stiahnutého dreva tak, aby to sedelo so zápisom horára. Ja, akože som vrah v škole dobrá počtárka, musím byť pritom. Zratúvam dlhé stĺpce čísiel za minulý mesiac. Potom mi otec vtisne do ruky päť korún a bežíme so sestrou s buketikom do krčmy – do Vrbičana po pivo. Treba chlapcom zapíť „oldomáš.“ Lenže na zákrute sa dievčatá hrajú na skrývačku. Marka Synačka práve rapoce vyčítanku: „Tri korunky na hlave, ja sa o to nehrajem!“ postavíme buketík na Magov múrik a sme v hre tiež. No nie nadtľho, lebo chlapi čakajú. A hlavne otec!! Stojí na uhle, vyzerá nás a buchnátom vsotí dnu, až pivo vyčľapne na zem. Chlapi vypijú a poberajú sa domov. Zajtra je pondelok, treba zavčasu vstávať, začína sa nový týždeň....

Je poobede v nedeľu. Kráčame na cimiteri cestičkou k hrobu svojich rodičov. Po stranách čítam mená v mramore.

Tu leží v kristu Pánu...

Tu odpočívá v pokoji...

Postojím.

V tichu skloním hlavu.

Potom prejdem zrakom okolité vrchy, doliny, majestátny Kriváň a dolem Všaniny, Dzurkov vršek, Repiská, Plačlivie, Buchlová, Dovalovec, Kruhy.....

Ó Bože toto všetko okolo, rodičia i blízki, ktorých už roky kryje čierna zem, tvorili moje čarovné detstvo....

So slzou v oku šepcem: Spite sladko a vďaka Vám.

Mgr. Eva Emília Gundová –Šuňavcová

Cirkevná rubrika

Veľká noc – najvýznamnejší kresťanský sviatok

Veľká noc je najstarším, najvýznamnejším kresťanským sviatkom, počas ktorého si kresťania pripomínajú umučenie, smrť a vzkriesenie Ježiša Krista. Nadväzuje na židovskú paschu – ktorá sa slávila od 14. do 21. dňa v mesiaci nisan (náš marec až apríl) na pamiatku oslobodenia izraelského národa z egyptského otroctva. (2. Mojžišova 12,1-4 a 13,3-10).

Vzkriesenie Ježiša Krista z mŕtvych je základom spásy – záchrany ľudstva, preto je kresťanská Veľká noc najvýznamnejším sviatkom v cirkevnom roku. Na Kristovom vzkriesení je založená naša kresťanská viera v Trojjediného Pána Boha. Apoštol Pavel v liste Korinským píše: „Odvzdal som vám totiž predovšetkým, čo som aj sám prijal, že Kristus umrel pre naše hriechy podľa Písmen a bol pochovaný a v tretí deň bol vzkriesený podľa Písmen“ a potom dôrazne pripomína: „A ak Kristus nebol vzkriesený, tak je prázdne naše kázanie, prázdna je aj vaša viera“ (1. Kor. 15,3-

4.14). Kresťanská viera je vierou v živého Boha a živého Pána Ježiša Krista, ktorý je našim Vykupiteľom a Spasiteľom. On zaslúžil: „Ja som vzkriesenie a život – kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie.“ (Ján 11,25)

Termín Veľkej noci nie je stály, každoročne sa mení. Veľká noc pripadá na prvú nedeľu po prvom jarnom splne mesiaca – po 21. marci. Má však ustálený deň na oslavu – **nedeľu** – pretože Ježiš Kristus vstal z mŕtvych podľa svedectva apoštolov a evanjelistov prvý deň po sobote (Matúš 28,1, Marek 16,1, Lukáš 24,1 a Ján 20,1)

Veľkej noci predchádza **Pôst**, ktorý je prípravným obdobím pred Veľkou nocou a trvá 40 dní, teda šesť týždňov. Kresťania si v tomto pôstnom období zvlášť intenzívne pripomínajú utrpenie Ježiša Krista, smerujúceho k Jeho vykupiteľskej smrti na kríži. V pôstnom čase sa nekonajú sobášy ani zábavy. Už kresťania v 2. storočí sa na veľkonočnú slávnosť pripravovali dvojročným smútočným pôstom, neskôr sa rozšíril na celý Veľký týždeň. Pre prvý všeobecný koncil v Nicei v r. 325 je už 40 dňová prípravná doba samozrejmosťou. Obdobie 40 dní je možné spájať s viacerými biblickými udalosťami: 40 dní sa postil Ježiš po svojom krste v rieke Jordán a tak sa pripravil na svoje poslanie a verejné účinkovanie, 40 rokov trvala cesta Izraelcov na púšti, 40 dní trval Mojžišov pôst na vrchu Sinaj.

V evanjelickej cirkvi sa pôst zachováva pred Večerou Pánovou. V Biblii znamená pôst obísť sa počas určitej doby bez jedla a pitia, nielen vynechanie určitých potravín. Hodnotou pôstu priznával aj reformátor Dr. Martin Luther, ktorý ju chápal ako dobrú vonkajšiu disciplinovanosť. Na prvom mieste je však viera, pretože bez nej pôst nič neznamená.

Pôstom sa začína v ev. cirkvi **veľkonočný kruh cirkevného roka**. Chránové rúcho je podobne ako v advente – fialovej farby. Počas služieb Božích nenosia farári bielu kamžu iba čierny luterák. V kostoloch sa spievajú pôstne piesne s mimoriadne hlbokým obsahom a posolstvom. V posledné dve pôstne nedele – Smrtná a Kvetná a na Veľký piatok sa na evanjelických bohoslužbách čítajú pašie – história utrpenia Ježiša Krista.

Pôst vrcholí tzv. **Veľkým alebo Tichým týždňom**, v ktorom jednotlivé dni pripomínajú posledné udalosti zo života Ježiša Krista. Ich vážnosť pripomína čierne chránové rúcho.

Kvetná nedeľa – Kvetnou nedeľou vstupujeme do veľkého týždňa, veľkého na najdôležitejšie udalosti spásy. Počas Kvetnej nedele si pripomínáme vstup Ježiša do Jeruzalema, aby tu oslávil veľkonočné sviatky – paschu. Slávnosť veľkonočného baránka sa vtedy mohla konať jedine v Jeruzaleme – hlavnom meste židov. Zástupy nadšene vítali Ježiša a pod nohy Mu hádzali palmové ratolesti, preto má táto nedeľa pôvodne názov Palmarum t.j. nedeľa a paliem. Pomenovanie Kvetná nedeľa pravdepodobne vzniklo u nás podľa toho, že u nás palmy nerastú a významné osobnosti sa vítajú kvetmi. Snáď aj podľa toho, že tento deň spadá do skorého jarného obdobia, kedy sa objavujú prvé kvety.

Zelený štvrtok – pomenovanie je pravde-

podobne podľa zelene v Getsemanskej záhrade, kde sa Pán Ježiš modlil a bol zatknutý vojakmi. Hlavným dôvodom svätenia tohto dňa je ustanovenie Večere Pánovej Pánom Ježišom Kristom. Na večerných bohoslužbách sa prisluguje táto sviatosť so spovedou.

Veľký piatok – kresťania si na Veľký piatok pripomínajú smrť Ježiša Krista na kríži, zvlášť pre evanjelikov je tento deň veľkým a významným, pretože Syn Boží dokončil dielo vykúpenia sveta. Ježiš Kristus bol ukrižovaný na vrchu Golgota za panovania cisára Tiberia a rímskeho vládku Pontského Piláta. V rímsko-katolíckych chrámoch sa v tento deň neslúži omša, oltáre sú bez chránového rúcha, bez kríža aj svietnikov. Na niektorých miestach sa nezvoní, len rapka od štvrtku do soboty večera. Na evanjelických službách Božích vrcholí čítanie paší a prisluguje sa Večera Pánova (na rozdiel od rímsko-katolíkov). Zachováva sa prízvisť pôst – nejedáva sa mäso.

Biela sobota – Cirkev v tichosti, bez obradov spomína na pochovaného Krista. Sobota je prípravným dňom pred veľkonočnými sviatkami. Večer v niektorých cirkevných zboroch bývajú služby Božie, ktoré sa začínajú v pôstnom duchu a končia sa už radosťou z Pánovho vzkriesenia. Katolícka cirkev slávi vigíliu už ako radosť slávnosť vzkriesenia a znovu sa rozozvučia zvony, ktoré od štvrtku večera nezvonili.

Veľkonočná nedeľa – Každý rok na jar sa odohráva zápas života so smrťou. Zo zamrzutej zeme vyrastá tráva, rozkvitá zasnežená láka, na zamrznutom strome vypučia listy...Raz na jar pred vyše 2000 rokmi na Veľkú noc sa však odohral aj iný zápas so smrťou. Veľká noc nie je len sviatkom jari! Ježiš Kristus, ktorý bol mŕtvy, prekonal smrť a vstal k novému životu. Neostal v hrobe, pretože Ho Boh vzkriesil. Po Jeho smrti Ho stovky ľudí opäť videli živého. Mnohí s Ním božím Synom. „Pán sa rozhodol, že z lásky k nám sám pôjde našou cestou“ – povedal cirkevný otec Augustín. Ježišove vzkriesenie dáva jedinečnú nádej na večný život každému, kto verí v Neho uverí. Nádej na život, proti ktorému je smrť už navždy bezmocná. „Veru, veru vám hovorím: Kto počúva moje slovo a verí Tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nejde na súd, ale prešiel zo smrti do života.“ (Ježiš Kristus v Jánovom evanjeliu 5,24)

Veľkonočný pondelok – sa viaže s pozostatkami pohanských zvyklostí (oblievačka, šibanie, maľovanie vajčiek). Tieto zvyky, ktoré sa často viac dávajú do popredia ako symbol Veľkej noci, nemajú kresťanský pôvod a často sa stáva, že odsúvajú pravú podstatu veľkonočného pondelka do úadia. Cirkev mu však dáva pravú kresťanskú náplň a rovnako ako v nedeľu zvestuje evanjelium o vzkriesení Ježiša Krista, ktoré dáva pravý zmysel a nádej pre náš život.

Vážení a milí spoluobčania!

Sviatky Veľkej noci – utrpenie, smrť a slávne vzkriesenie Božieho Syna – to je Bohom darovaná budúcnosť pre každého jedného z nás. Kríž, na ktorom zomrel Ježiš Kristus stále stojí pred nami a Kristov otvorený hrob máme stále pred očami, a tak až podnes Božie dielo nášho spasenia, našej záchrany, záchrany sveta

pokračuje. Slovo živého Boha a Pána Ježiša Krista sa stále zvestuje, aj v našej obci, blízko nás. Rozhodnutie nás ľudí počúvať Ho a ísť za Ním je dobrovoľné. Naša ľudská slabosť, nedostatky, hriechy a zápas so smrťou však o to najľahšiejšie ukazuje na potrebu vždy znova a znova počúvať Kristovo slovo života, v ktorom nás Ježiš uisťuje, že niet už nijakého dôvodu ničť si svoj život strachom a zaťažovať vinami. Niet nijakého dôvodu i keď nám mnohé chce dnes nahovoriť, že náš život je iba takou cestou, či náhlením sa do hrobu. Ježiš Kristus je totiž Ten, ktorý premohol temnotu hrobu a oslobodil nás spod otroctva vín. Boh Ho vzkriesil k novému životu a tento nový život ponúka i nám.

Kráčajme po tejto ceste nového života! Ona vedie cez Kristov hrob. Ten totiž, ktorý bol vzkriesený, je Ten istý, ktorý žil tu na tejto zemi, ukazoval cestu ľuďom k Pánu Bohu i umrel za nás na kríži. On je však aj Tým, ktorý je stále s nami. Predchádza nás na našich cestách. Jeho sa preto držíme. Jemu žíme. V milostivého a živého Boha dúfajme!

Požehnané veľkonočné sviatky a radosť z Kristovho víťazstva vo vašich srdciach praje

Mgr. Martin Vargovčák,
ev. farár

Rozpis služieb Božích počas Veľkého týždňa a Veľkonočných sviatkov:

Kvetná nedeľa:

Služby Božie so spovedou a Večerou Pánovou o 9.00

Zelený štvrtok:

Spoveď s Večerou Pánovou o 18.00

Veľký piatok:

O 9.00 hod. uvedieme **Pašie podľa evanjelistu Matúša** – zdramatizovanú históriu Ježišovho utrpenia, ako ju zaznačil evanjelista Matúš vo svojom evanjeliu.

V tomto veľkom diele účinkujú mladí i dospelí členovia nášho cirkevného zboru a zborový spevokol. Jednotlivé pašiové celky budú dopĺňať vhodné básne a verše, ktoré sú prevzaté z Bachových Matúšových paší a krásne hudobné skladby, ktoré napísali svetoví klasickí i súčasní hudobní skladatelia.

Veľkonočná nedeľa:

Slávnostné služby Božie o 9.00

Veľkonočný pondelok:

Slávnostné služby Božie o 9.00

JEDNOTA DOCHODCOV SLOVENSKA

Činnosť ZO JDS Liptovská Kokava za rok 2005

V roku 2005 vyvíjala naša organizácia viacero aktivít. Výbor sa stretával pravidelne každé dva mesiace na svojich zasadnutiach. Členská schôdza bola zvolaná dvakrát. Prvýkrát pri príležitosti MDŽ. Žiačky Základnej umeleckej školy Liptovský Hrádok a žiaci tunajšej školy pre nás pripravili v tento sviatočný deň krásny kultúrny program. Druhá členská schôdza sa konala 18. 12. 2005, na ktorej sme zhodnotili činnosť za celý rok. Naši členovia vypomáhali na našom roľníckom družstve pri triedení zemiakov, pri čistení cintorína. Venovali sme sa aj kultúrne – vzdelávacej činnosti. Niekoľkokrát sme navštívili vernisáže, navštívili sme múzeum Ochrany prírody a jaskyniarstva. Niekoľko našich členiek sa zúčastnilo celookresného aktívu JDS v Liptovskom Hrádku. Výbor našej ZO zorganizoval aj niekoľko zájazdov do Poľska. Nezabudli sme ani na tých našich členov, ktorí oslávili okrúhle jubileum. Členovia výboru ich navštívili, poďakovali im za doterajšiu prácu a odovzdali im malé darčeky.

Keďže sa táto schôdza uskutočnila v adventnom čase, pripomenuli sme si blížiacu sa Vianoce zaspievaním niekoľkých kolied a kultúrnym programom, ktorý si pre nás pripravili žiačky ZĽUŠ. Pre našich členov sme pripravili malé občerstvenie.

Dňa 12. 3. 2006 sme mali výročnú členskú schôdzu. Zúčastnilo sa na nej 50 členov a niekoľko hostí. Na úvod nás pozdravili detičky materskej školy, žiačky základnej školy a do kultúrneho programu hrou na harmonike sa zapojili aj členovia JDS zo susednej obce Dovalova. Privítali sme štyroch nových členov, no nezabudli sme ani na našich jubilanov. K príjemnému posedeniu sme si pripravili šišky a zákusky.

ZO JDS oslovuje aj ostatných občanov našej obce „**Staňte sa aj vy členmi tejto organizácie a pridajte medzi nás!**“

JDS oznamuje svojim členom, že je možnosť si zakúpiť lístky do Tatralandie Lipt. Trnovec v cene 50,-Sk na jednu osobu. Záujemcovia nech sa prihlásia u p. Porubänovej na č.d. 371.

Eva Porubänová
predseda ZO JDS

Jednot'acka „SENIOR PARTY“

Na poslednej výročnej schôdzi Jednoty sa jej členovia vyjadrili, že skôr narodení občania obce nemajú možnosť spoločne sa stretnúť a zabaviť sa. Takto sa teda zrodila myšlienka, zorganizovať pri hudbe posedenie pre seniorov, ktoré sa uskutočnilo 25. 2. 2006 v KD v Liptovskej Kokave.

Pri realizácii tohto podujatia ma najviac podporili Danká Vrbičanová, manželka Hajdúchovci a Mitrengovci, ktorým patrí moje poďakovanie za vydarený priebeh akcie. Všetci sa výborne zabávali. Zaslúžil sa o to aj DJ M. Glos, ktorý sa vedel prispôsobiť želaniu mladšej i staršej vekovej kategórie. Nultý ročník „SENIOR PARTY“ sa vydal. O zábery z celého podujatia na filmovú kameru sa postaral p. Z. Oravec, u ktorého je aj táto akcia zaarchivovaná. Všetci prítomní podporili myšlienku i naďalej organizovať tento druh zábavy.

Nuž uvidíme, keď členská základňa Jednoty SD v Lipt. Kokave je druhá najväčšia organizácia v obci a preto sa nenecháme svojimi aktivitami zahanbiť.

Ing. Ján Jurčo
predseda Jednoty SD Lipt. Kokave

• *Gitara v podaní Mariána Dika, vľavo od neho Martin Duriš, Miroslav Fronko, Ján Glos, Ing. Marko Fronko*

Obecná knižnica

„Kniha je priateľ, ktorý bez výhrad načúva Tvojmu srdcu, rozvíja tvojho ducha a posilňuje tvoju myseľ.“

Už tento citát je dôkazom toho, aký význam zohráva kniha v našom živote. Marec – mesiac knihy sa prejavil aj návštevnosťou v našej obecnej knižnici. Knižnicu navštívili žiaci ZŠ i deti s MŠ so svojimi pani učiteľkami. S deťmi sme sa rozprávali o význame čítania, druhoch literatúry, o požičiavaní kníh,...

V súčasnosti máme 54 členov. Najstaršou čitateľkou je p. Marta Porubänová. V marci navštívilo našu knižnicu 132 čitateľov. Vypožičali si 322 kníh. Ročný členský poplatok je 20,-Sk. Knižnica je otvorená každú stredu od 17.00 – 19.00 hod.

Všetkých Vás srdečne pozývam na návštevu našej knižnice, kde si určite každý nájde niečo pre seba. Ďakujem OcÚ za príspevok na nákup nových kníh.

Janka Uličná
Knižovníčka

Miestny spolok SČK

24. marca 2006 sa uskutočnila v sále kultúrneho domu výročná schôdza MS SČK.

Z 87 členov nášho spolku sa výročnej schôdze zúčastnilo 47 členov. Schôdzu otvorila a prítomných privítala predsedníčka p. S. Šuňavcová. Zvlášť srdečne privítala pani A. Petrufovú – riaditeľku SČK Územného spolku Liptov a detskú doktorku MUDr. Veselú. Žiaci ZŠ nás pozdravili pásmom piesní a básní. Prednáška MUDr. Veselej bola zameraná na aktuálnu tému. Hovorila o prevencii a príznakoch vtáčej chrípky a o liečbe chrípky počas chrípkovej epidémie. Zdôraznila, že chrípku netreba podceňovať, pretože jej prekonanie môže spôsobiť veľké zdravotné problémy. Pani A. Petrufová poďakovala našim členom za prácu v roku 2005 a informovala nás o aktivitách Územného spolku SČK. Správu o činnosti miestneho spolku SČK prečítala a schôdzu viedla tajomníčka J. Uličná.

Darcovstvo krvi je veľmi záslužná činnosť, pretože krv je najvzácnejšia tekutina, ktorá sa nedá ničím nahradiť. Preto sme na schôdzu pozvali a odmenili darčekom darcov krvi z našej obce. Zlatú Jánskeho plaketu za 40 odberov získal p. Dušan Spišák st. Strieborného Jánskeho plaketu za 20 odberov získali: V. Bartoš ml., I. Mitrenga, P. Fiačan.

Ďalší darcovia v roku 2005: J. Šuňavcová, V. Rúčková, D. Spišák ml., Z. Hajdúch, L. Vrbičan st. Všetkým srdečne ďakujeme a veríme, že vo svojej darcovskej činnosti budú pokračovať.

Na záver ďakujem členkám výboru za celoročnú činnosť a prípravu výročnej schôdze. Ďakujem aj všetkým členom za zotrvanie v našom spolku a zároveň Vás pozývam, vážení občania, do našich radov. Veď 30 – korunová ročná známka pomôže opusteným deťom, starším občanom, opatrovateľským ústavom, v ktorých sa môže ocitnúť každý z nás.

Janka Uličná
za MS SČK

Ples rady rodičov

Dňa 28. januára 2006 usporiadala Rada rodičov pri ZŠ s MŠ v Lipt. Kokave 13. reprezentatívny ples. Zišli sme sa tak ako každý rok vo veľkom počte, čo nás usporiadateľov samozrejme potešilo aj napriek tomu, že bol 13 – ty a niektorí považujú povestnú 13 –tku za nešťastnú. Nás však nešťastie v tento deň obišlo a ples sa nám vydal.

Do tanca nám vyhrával D. J. Miro Glos a o dobrú náladu sa postarala aj ľudová hudba Bystrinka z Liptovského Hrádku. O polnoci sme žrebovali šťastných výhercov tomboly, ktorá bola podľa nás naozaj štedrá. Touto cestou ďakujeme rod. Dikovej, ktorá vyhratú tombolu – DVD prehrávač darovala tunajšej ZŠ s MŠ.

Na záver chceme poďakovať účastníkom tohtoročného plesu, ktorí vytvárali počas celého večera až do skorých ranných hodín príjemnú atmosféru a zároveň sponzorom, ktorí prispeli do tomboly.

Na budúci rok sa tešíme opäť na stretnutie s Vami na možno ešte lepšom ples!

Rada rodičov pri ZŠ s MŠ

JUBILANTI

V mesiacoch január - marec 2006 sa dožili významných životných jubileí títo občania:

- 65 rokov - Tibor Cholvad (č.377)
Želmíra Durišová (č. 34)
70 rokov - Pavel Lehotský (č.25)
Martin Tarageľ (č.147)
75 rokov - Martin Peľach (č.138)
Mária Jurčová (č. 281)
80 rokov - Daniel Bartoš (č. 282)
Kristína Ambrózová (č.311)
85 rokov - Margita Rúčková (č.193)
Emília Vrbičanová (č.410)

Všetkým jubilantom blahoželáme a do ďalších rokov im prajeme veľa zdravia a spokojnosti.

Obecné zastupiteľstvo

Štatistika za obdobie január - marec 2006
Za uvedené obdobie zomreli 4 občania:

- Emília Porubánová (č. 308) – 87 rokov
Anna Goliašová (č. 116) – 78 rokov
Mária Belušová (č. 339) – 92 rokov
Jaroslav Klaučo (č. 125) – 54 rokov

*V smrti sme všetci rovnakí,
keď si nás berie,
keď ako ľahký obláčik
odpláva utrpenie...*

Narodila sa:

Katarína Trepáčová (č. 411)

*Vítaj nám a nech ti rastie,
každým dňíkom ľudské šťastie....*

Štatistika za rok 2005

K 1. 1. 2005 bol počet obyvateľov v obci 1047

- prihlásených 10 občanov
- odhlásených 31 občanov

K 1. 1. 2006 je počet obyvateľov v obci 1026
V roku 2005 sa narodili 4 deti:
Martin Kupčo č. 12, Samuel Čatloš č.9,
Alžbeta Oravcová č. 416, Jakub Duriš č. 55

V roku 2005 zomrelo 17 občanov:

Rudolf Bačík č. 365, Miloš Porubán č. 48,
Dušan Ovčiarka č. 241, Daniel Fronko č. 110,
Ján Porubán č. 405, Ján Majerčík č. 361,
Kornel Grešo č. 201, Július Gajdoš č. 264,
Žofia Pozorová č. 5, Rudolf Maľata č. 317,
Viera Šípková č. 146, Irena Vrbičanová
č. 277, Rudolf Oravec č. 320, Martin Duriš
č. 28, Božena Tarageľová č. 46, Jaroslav
Grešo č. 337, Eugen Tarageľ č. 240

Eva Slivková

Školské okienko

Čo je nové v našej materskej škole?

Dňa 15. 01. 2006 nám – detičkám MŠ poskytli sponzori: p. Trepáč a p. Ševčovič, celodenný pobyt na lyžiarskom vleku, plný zážitkov, súťaží a hier. Aj fajných sladkostí od rodičov.

Novoprijaté detičky do materskej školy:

- 01.02.2006 Šimonko Duriš
15.02.2006 Kristínka Suchá
01.03.2006 Jakubko Fiačan
01.03.2006 Natálka Fronková

*PRAJEME IM VELA ŠŤASTNÝCH CHVÍL
V NAŠEJ MŠ I MEDZI NAMI ...*

V nedeľu 19. 02. 2006 miestny Obecný úrad v spolupráci so ZŠ s MŠ poriadali pretekky pre všetky kategórie detí i dospelých. Akcia sa nám veľmi páčila, účasť bola veľká, tváričky detí MŠ žiarili šťastím, lebo ony boli víťazi všetci. Hrdo sa pýšili čokoládovou medailou.

Dokonca i počasie nám prialo – bol to nádherný deň!!!

ĎAKUJEME.

KARNEVAL KARNEVAL KARNEVAL

Kedy? 24. 02. 2006 /piatok/

Kde? Herňa MŠ

Prečo? Záver fašiangov

Ešte raz:

Prečo? PRE RADOSŤ

Všetky detičky MŠ mali krásne masky. Nikoho sme nemohli spoznať, preto boli odmenené všetky masky: červené čiapočky, zajkovia, cigánočka, karatista, vojak, šaško, pastierik, princezná, indická tanečnica, šerif, kovboj, víly.

Však sú krásni...

Ďakujeme p. Veselej za výborné koláčiky a ostatným rodičom za sladkosti.

- zľava: Monika Šuňavcová, Lenka Belopotocká, Lucka Žišková, Nikolka Blahútová

Marec – mesiac knihy

„Nemilovať knihy znamená, nemilovať múdrosť, nemilovať múdrosť však znamená, stávať sa hlupákom.“

J. A. Komenský

Pri tejto príležitosti sme navštívili dňa 08.03.2006 miestnu knižnicu, kde nás srdečne privítala teta Janka Uličná a hravou formou nás uviedla do tajov knižnice a kníh. Bolo to veľmi príjemné stretnutie.

V tento deň sa stala novou čitateľkou aj naša Lenka Belopotocká. Srdečne jej blahoželáme!

Do kultúrneho domu v L. Kokave nás pozvali dňa 12. 03. 2006 /nedeľa/ z klubu dôchodcov.

Ich schôdzu sme sprijemili krátkym pásmom pesničiek, básničiek. Pripomenuli sme si spolu sviatok MDŽ.

Naše vystúpenie bolo ocenené vreľým a srdečným potleskom. A nechýbali sladkosti a koláčiky i od pani Veselej, za ktoré jej veľmi ďakujeme.

Všetko nám chutilo. MŇAM!

A na záver naše plány na:

APRÍL

- zapojiť sa do zberu papiera
- Návšteva Roľníckeho družstva v L. Kokave
- Nočná MŠ
- Kultúrne podujatie „kúzelník“ /24. 04. 2006/
- Výchovne využiť 24. 04. 2006 – „Deň zeme“

MÁJ

- Deň matiek: vystúpenie
- vláčik v L. Mikuláš
- navštíví nás majiteľka psíkov / liečebná oblasť-kinológ

JÚN

- návšteva Važeckej jaskyne (MDD)
- výlet
- urbárna chata v Račkovej doline spojená s jazdou na koníku
- guláš
- opekačka
- spoznávanie doliny hravými aktivitami

Za MŠ: Elena Vrbičanová

Naša práca v Základnej škole

- * Tohto roku sa pani „Zima“ naozaj pochlapila a predstavila sa vo svojej plnej kráse i sile. Naše sánky, hoby, lyže i korčule sa poriadne vyšantili. Krásne zasnežené kopčeky v okolí našej školy sme často navštevovali na hodinách telesnej výchovy. Zúčastnili sme sa na obecných lyžiarskych pretekoch. Pozorovali sme stopy smieku, líšiek i zajáčikov. Medzi tým sme pripravili darčeky pre budúcich prváčikov a 8. februára sme ich na zápise do 1. triedy

pozdravili kultúrnym programom. Do 1. ročníka sme zapísali 7 žiakov.

- * Veľmi sme sa tešili na „Valentínsku diskotéku“. Pripravili sme si darčeky, občerstvenie a 14. 2. sme sa navzájom obdarovali darčekom a zabavili sme sa.
- * Potom sme sa pripravili na fašiangový „karneval“. Zhotovili sme si masky a tešili sa na tanec, zábavu a súťaž, ktoré nám pripravili naše p. učiteľky. Každá maska dostala od Rady rodičov hračku a malé občerstvenie.
- * Zábava a hra samozrejme patria do školy. Ale na 1. mieste je pre nás vzdelávanie. Zapojili sme sa do riešenia 1. a 2. kola Matematickej pytagoriády, do literárnej súťaže „Prečo mám rád knihu“ a pripravovali sme sa na školské kolo Hviezdoslavov Kubín v prednese poézie a prózy. Víťazky školského kola Dominika Chovanová a Klaudia Ďurišová vzorne reprezentovali našu školu na okresnom kole v Liptovskom Mikuláši.
- * V marci sme navštívili obecnú knižnicu a žiaci 1. ročníka sa stali jej ďalšími novými čitateľmi.
- * V tomto mesiaci sme pozdravili kultúrnym programom členov klubu Jednoty dôchodcov a členov Slovenského Červeného kríža na ich výročných schôdzach.
- * 2. – 8. apríla sme zorganizovali v škole „TÝŽDEŇ HLASNÉHO ČÍTANIA“. Preniesli sme sa znova do sveta rozprávok a fantázie. Každý žiak získal za splnené úlohy „CERTIFIKÁT“.
- * Aj Vám sa už pred očami mihajú občas predstavy o jarnej trávičke, o prvých jarných kvietkoch, o futbalovom zápase? Asi áno, lebo aj keď je zima krásna, predsa sa nám už žiada uvidieť aj inú farbu. Len čo na naše okná zaklopú prvé nesmelé lúčky slnka, vybehne von bez šálu, čiapky a rukavíc privítať jar.

- Na stupni víťazov, zľava Nikolka Porubánová, Lucka Mitrengová a Livka Vrbičanová

Milí rodičia, dávame Vám do pozornosti niekoľko rád k získaniu kladného vzťahu Vašich detí k čítaniu a ku knihe!

DESAŤ RÁD NA ROZVOJ POČÍTAČNEJ LITERÁRNEJ GRAMOTNOSTI:

1. Začnite čítať vášmu dieťaťu od narodenia. Dokonca aj najmladšie deti získavajú zo zvukov vášho hlasu.
2. Nenechajte prejsť ani jeden deň bez čítania vášmu dieťaťu.
3. Čím ste živší, tým viac bude dieťa sledovať vaše rozprávanie. Buďte smiešni, používajte prízvuk. Je to predstavenie.
4. Neponáhľajte sa. Trvá určitú dobu, kým sa vaše malé dieťa preniesie do príbehu.
5. Nebojte sa odkloniť od textu. Improvizujte!
6. Uspokojte zvedavosť vášho dieťaťa. Odpovedajte na otázky – vždy a kedykoľvek.
7. Nikdy neprestaňte čítať nahlas. Dokonca aj keď vaše dieťa zvládlo čítanie, stále získava zo zložitejších príbehov a zo zvukov vášho hlasu.
8. Zabezpečte, aby čítanie nebolo pre batolátá len pasívnou činnosťou. Pridajte humor a uvidíte, čo sa bude diať.
9. Počas čítania posadte dieťa do lona, alebo ho pohodlne posadte na pohovku.
10. Vlastnite veľa kníh. Dieťa by malo mať svoju vlastnú knižnicu.

Ukážky literárnej súťaže: „Prečo mám rada knihu?“

Prečo rada čítam?

„Bola som veľmi malinká. Jeden večer som sa zamyslela nad tým, prečo maminka číta knižky. Povedala mi: „Kniha je veľký priateľ človeka“. Vtedy som tomu ešte nerozumela, ale teraz to už chápem. Moja staršia sestra chodila do knižnice. Raz som šla s ňou aj ja. Vybrala som si rozprávkovú knižku, ale pretože som ešte nevedela čítať, prečítala mi ju maminka. Veľmi pozorne som ju počúvala. Teraz chodím do knižnice sama alebo s mojou kamarátkou. Najprv sme si požičiavali rozprávky, teraz už aj dievčenské romány. Každý večer, keď vidím maminku čítať, vezmem si aj ja knižku a spolu čítame. Za to aký som a aký budem človek vďaka hlavne knihám, mamine a pani učiteľke.“

Klaudia Ďurišová 4. roč.

Čo mi dá kniha?

Odmalička rada čítam knihy. Najprv to boli obrázkové leporelá. V prvej triede som začala čítať knihy s väčšími písmenami. Teraz som už štvrtáčka. Začala som čítať aj encyklopédie, povesti, romány, záhady,... Vždy, keď si čítam, poviem si: „Kniha nám otvorí oči a ukáže celý svet.“ Možno, keď budem veľká, budem spisovateľka, lebo veľmi rada čítam. A za to môžem vďaka mamke a pani učiteľkám, ktoré ma učia.

Eubka Šuňavcová, 4.roč.
Mgr. Mária Díková

Niečo pre gazdinky

Sviatočné bravčové karé (pre 4 osoby)

Suroviny: 0,60 kg bravčového karé, 2 ks syr Hermelín, horčica, 1 zväzok mladšej cibulky, soľ, korenie, masla, 0,50 kg paradajok, 2 dl bieleho vína

Postup: Karé nakrájame, naklepeme, posolíme, okoreníme, z jednej strany na hrubo potrieme horčicou. Na horčicu poukladáme na tenké plátky nakrájaný 1 ks syra, na syr dáme kôpku posekanej cibulky, preložíme, zopneme ihlou alebo špáradlom. Naplnené mäso prudko opečieme na masle do ružova, poukladáme na zapekacej misy. Do maslového výpeku vleje maslo, necháme prevrieť, vylejeme na mäso. Vrch mäsa obložíme striedavo paradajkami pokrývanými na mesiačiky a zvyšným pokrývaným syrom. V rúre prikryté dusíme asi 30 minút, odkryjeme a zapekáme ešte asi 15 minút. Podávame s rôznymi prílohami (opekané zemiaky, hranolky, ryža,...) a zeleninovým šalátom alebo kompótom.

Eva Schlégerová
vedúca školskej jedálne

Š P O R T

Turistika – november
2005 – marec 2006

V predvianočných Kokavských aktualitách nebola informácia o činnosti turistov od začiatku septembra, preto spomeniem stručne len niektoré akcie:

- V septembri boli niektorí turisti samostatne v Nízkych Tatrách na brusniaciach, samostatne alebo v menších skupinkách boli na túrach v okolí (Tichá a Kôprová dolina, Čierny Váh, ...).
- V nedeľu 9. októbra za krásneho počasia vystúpili na Kriváň, 16. októbra brigádovali pod Trsteníkom, kde rekonštruovali drevený most na Tatranskej magistrále. Poslednú nedeľu (30.10.2005) pre zimným uzavretím chodníkov v Tatrách, opäť za krásneho počasia, turisti absolvovali trasu Jamnické plesá, Volovec, Ostrý Roháč, Plačlivô, ku kolibe v Jamnickej doline.
- V prvej polovici novembra – v krásnu snežnú nedeľu, poslednú pred prvým snežením, si malá skupina urobila ešte „vychádzku“ na Kotlovú, kde si

okrem iného pri kolibe opekala slaninku ...

- Záver letnej sezóny si turisti urobili na chate Pod Dlhou v nedeľu 19.11.2005, kde zhodnotili jej priebeh pri dobrom guláši, za sprievodu gitary si zaspievali a zároveň zablahoželali jednému z ich radov Ing. Ivanovi Jurčovi k 50. narodeninám.
- Kokavskí turisti začali svoju zimnú sezónu v nedeľu 4. decembra na bežkách, keď prešli Tichú dolinu a nasledujúcu nedeľu (11.12. 2005) Kôprovú dolinu. V novom roku začali za nádherného počasia s modrou oblohou túrou do Jamnickej doliny, kde zároveň skontrolovali „svoju kolibku“. Športovci celú zimnú sezónu zabezpečujú lyžiarsku bežeckú trať z L. Kokavy na Podbanské. Aby však podporili pohybové aktivity viacerých Kokavčanov, 15.januára zorganizovali tradičný pochod na bežkách z Podbanského do L. Kokavy. V nádhernej športovej atmosfére, opäť za super počasia, absolvovalo túto trasu asi 120 ľudí na dlhšej (16 km) i kratšej (11 km) trati. Všetci zúčastnení, či už mladí alebo starší, domáci i turisti zo širšieho okolia, prichádzali do cieľa plní dojemov z čarovnej zimnej prírody. V miestnom pohostinstve sa občerstvili chutným čajom a párkami. Množstvo snehu napadnutého tútu zimu a dobre upravené bežecké trate v domácom prostredí počas celého zimného obdobia boli dôvodom, že turisti zostávali doma pod Kriváňom a každú nedeľu obmieňali svoje trasy pod Tatrami podľa situácie. 19. februára prerušovali svoje putovania po zasnežených pláňach, aby sa túto nedeľu zúčastnili, ale aj pomohli zorganizovať celoobecné majstrovstvá v slalome, ktoré sa stali akousi zápravou na snehu pre všetkých od 5 do 65 rokov. Stručný popis tejto akcie uvidíme pod týmto článkom. Poslednú februárovú nedeľu (26.2.) športovci zorganizovali opakovane pochod na bežkách z Podbanska do L. Kokavy. Nočná zábava pre seniorov a slabé sneženie zrejme spôsobilo, že trať absolvovalo asi 60 lyžiarov, čo bolo menej ako sme zvyknutí, no opäť vládla medzi účastníkmi príjemná pohoda. V prvej polovici marca neustále snežilo, preto sa bežecká trať L. Kokava – Podbanské neustále udržiavala, či už našim skútom alebo z hotela Permon. Vždy máme určite všetci radosť, keď na bežkách vidíme mladších, starších Kokavcov, našich rodákov, hostí Permonu a športovcov z okolia. Krásna zasnežená príroda, pohyb na tatranskom vzduchu, priateľská atmosféra na trati – to je stručná charakteristika našej bielej stopy. Škoda, že podobnú trať neudržiavajú naši susedia z Pribyliny, spiatočná z Podbanska by mohla ísť aj pribylinskou stranou ... Pár turistov z obce koncom marca absolvovalo aj extrémne vysokohorské

lyžiarske výstupy a zjazdy (úvodná fotografia z Kriváňa, autor Ing. Július Porubän).

Ing. Ľubomír Rúčka
predseda TO

- Účastníci lyžiarskeho pochodu v prekrásnej prírode, zľava Eva Slivková, Anna Matejková, Jaroslav Pozor, Anna Droppová, Gabriela Tarageľová, v popredí Viera Rúčková

Stručný popis:

„Obecné preteky v zjazdovom lyžovaní.“

- dobrá organizácia: riaditeľ pretekov Ing. Július Porubän, hlavný rozhodca PaedDr. Milan Fronko, štartér Mgr. Viola Bartošová, veliteľ trati a bránok Ján Majzlík, Ing. Radoslav Valientka, zapisovatelia Viera Rúčková, Eva Slivková, Soňa Jurčová, Naďa Porubänová, zdravotník Jana Uličná a hlásateľ Ing. Ľubomír Rúčka, ktorý humorne komentoval celú akciu.
- skvelá atmosféra, reprodukováná hudba s DJ Miroslavom Glosom a pomocníkmi Michalom Slivkom a Jánom Stolárom, tanec na snehu, súťaž so škôlkarmi, o ktoré sa postarali Ivana Janeková a Elena Vrbičanová – učiteľky MŠ Liptovská Kokava, pekné ceny, ktoré sponzorovali Obecný úrad, Roľnícke družstvo, Urbariát Liptovská Kokava, Mars Elektro s.r.o., Chovan Miroslav – autodoprava a Video + Music Liptovský Mikuláš, dobré občerstvenie, raftovanie na gumovom člne, vozenie detí na kruhových gumách za skútom, naťahovacie laná a poskytnutie lyžiarskeho vleku počas celého dňa zadarmo, bolo sponzorované nájomcami vleku – Pavlom Trepáčom, Dušanom Ga-jdošom a Vladimírom Ševčovičom, za čo im všetkým patrí veľká vďaka, ako aj všetkým zúčastneným na tejto vydarenej akcii.
- To je stručná charakteristika jednej parádnej februárovej nedele.

Vyhodnotenie:

Kategória: Škôlkári

1. miesto : Bibiána Tarageľová
2. miesto : Filip Valientka
3. miesto : Richard Bartoš

Kategória: Mladší žiaci – 1.,2. roč. – dievčatá

1. miesto: Lucia Mitrengová
2. miesto: Nikola Porubänová
3. miesto: Lívia Vrbičanová

Kategória: Mladší žiaci – 1., 2. roč. – chlapci

1. miesto: Martin Fleischaker
2. miesto: Ján Čatloš
3. miesto: Matej Duriš

Kategória: Mladší žiaci – 3.,4. roč. – chlapci

1. miesto: Marek Oravec
2. miesto: Róbert Petrik
3. miesto: Jakub Chovan

Kategória: Starší žiaci – 5.,6.,7. roč. – dievčatá

1. miesto: Dominika Ďurišová

Kategória: Starší žiaci – 5.,6.,7. roč. – chlapci

1. miesto: Erik Majzlík
2. miesto: Patrik Marek
3. miesto: Peter Vrbičan

Kategória: Juniori – chlapci

1. miesto: Martin Vrbičan
2. miesto: Martin Mudroň
3. miesto: Peter Petrik

Kategória: Ženy do 40 rokov

1. miesto : Mgr. Mariana Majzlíková

Kategória: Muži do 40 rokov

1. miesto: Ing. Ľubomír Pelach
2. miesto: Ivan Porubän
3. miesto: Miloš Jurčo

Kategória: Ženy nad 40 rokov

1. miesto: Alena Vrbičanová

Kategória: Muži nad 40 rokov

1. miesto: Igor Mitrenga
2. miesto: Ing. Július Porubän
3. miesto: Milan Tarageľ

Kategória: Snowboard - chlapci, dievčatá

1. miesto: Marcel Fronko
2. miesto: Tomáš Fronko
3. miesto: Miroslav Chovan

- Spestrenie lyžiarskych súťaží zjazdom na rafte

Karneval na lyžiach 19. 03. 2006 organizovali nájomcovia vleku p. Trepáč a p. Ševčovič. Som veľmi prekvapená z ich prejavenej ochoty a ústretovosti. (Ako môžeme poďakovať mladým ľuďom v podstate ich neziskovej aktivite a snahe robiť niečo aj pre druhých?)

Všetci boli srdečne pozvaní. Kto chcel byť maska na lyžiach, tak prišiel.

Celý deň nám sprijemňovala hudba od DJ Mirka Glosa.

Ceny boli vďaka sponzorom:

- OÚ L.Kokava
- TJ L.Kokava
- p.Hajdu
- p. Trepáč, p. Ševčovič,

Z ich členov bola zvolená i porota, ktorá ocenila ochotu detí zamaskovať sa a ešte aj lyžovať.

1. miesto "Vodník" - Robko Petrik
 2. miesto "Pipi" - Romanka Porubánová
 3. miesto „Šašo“ - Lívinka Vrbičanová,
- a ostatní si tiež odniesli sladkú odmenu:

- „Piráť“ – Janko Čatloš,
- „Kovbojka“ – Veronika Vrbičanová,
- „Hokejista“ – Marek Oravec,
- „Čertík“ – Ľubica Šuňavcová.

Deti sú úžasné, nemajú žiadne zábrany. Vedia sa úprimne tešiť z maličkostí

Elena Vrbičanová

Lyžiarsky vlek – Liptovská Kokava

Zimnú sezónu lyžiarskeho vleku sme po viacerých technických a bezpečnostných úpravách odštartovali 25. decembra 2005. Náš cieľ denne prevádzkovať vlek a samozrejme prilákať dobrými službami nielen domácich, ale aj lyžiarov z okolia, sa nám podarilo splniť. Kokavský vlek sa stal lákadlom aj pre Poliakov i Maďarov, ktorí boli ubytovaní v blízkosti našej obce.

Lyžovačku sme sa rozhodli okoreniť rôznymi podujatiami, ktorých bolo neúrekom. Ako prví začali škôlkári. Potom nasledovali obecné preteky v zjazdovom lyžovaní, na ktorých sme zaznamenali obrovskú účasť. Karneval na snehu si vychutnali práce deti, ktoré prišli v naozaj „super“ maskách. Zimnú sezónu sme ukončili 19. marca 2006 výbornou lyžovačkou, raftovaním na člna a veselou zábavou. Skutočne ju hodnotíme ako veľmi úspešnú a za to vďačíme hlavne Vám lyžiarom.

Aj prostredníctvom Kokavských aktualít sa chceme poďakovať OÚ v Lipt. Kokave, TJ, ZŠ s MŠ, DJ M. Glosovi a hlavne všetkým tým, ktorí sa spolupodieľali a pomáhali prevádzkovať lyžiarsky vlek.

P. Trepáč, V. Ševčovič

Futbalový oddiel

Zimné obdobie je pre futbalistov v našich klimatických podmienkach obdobím oddychu. Väčšina futbalistov si zimnými športmi - lyžovaním pomáhali udržať si svoju fyzickú pripravenosť, ktorá je dôležitá v samotných futbalových zápasoch. Dlhé zimné obdobie s množstvom snehu prekazilo väčšine mužstiev hernú prípravu pred začínajúcou jarou časťou.

Naši futbalisti ju začali koncom februára, dorast trénuje spoločne s mužmi. Začiatok prípravy bol zameraný na rozvoj vytrvalosti a sily. Až po odhrnutí snehu na ihrisku „Pod Brehom“ sa začala príprava športovcov na sezónu. Spestrením tejto časti boli tréningy v telocvični na Permone. Dorastenci spolu s mužmi odohrali zatiaľ po dva zápasy, v ktorých ukázali dobrý prístup, nasadenie ako aj určitú hernú kvalitu.

Do mužstva dorastu sa postupne presúvajú starší žiaci, mužov zasa dopĺňajú viacerí dorastenci. Cieľom tohto presúvania hráčov je zbieranie skúsenosti medzi staršími a postupné prebudovanie jednotlivých družstiev.

Prípravné zápasy ukázali, že tento postup je správny. Keďže všetky naše

mužstvá hrajú rovnakým herným systémom, je prechod jednotlivých hráčov plynulejší.

Prípravné zápasy:

TESLA dorast – Liptovská Kokava - 3:2

L. Kokava dorast – Bobrovec - 1:0

L. Kokava muži – Pribylina – 2:2

Obe tieto mužstvá ostali pokope, v prestupovom čase sa budeme snažiť ešte o ich doplnenie ďalšími hráčmi. Svoje tréningy začali aj žiaci. Je potešením sledovať prípravu žiakov. Ich záujem o futbal je veľký, čo zároveň potvrdzuje, že v Lipt. Kokave sa stále rodia talentovaní chlapci.

Dorastenci už mali svoju súťaž hrať, ale zatiaľ je odložená na neurčito. Muži a žiaci začínajú 23. 4. 2006. Keďže do začiatku súťaže je dosť času, verím, že všetci tento čas využijeme na dobrú prípravu, ktorá by sa mala prejaviť aj v kvalite hry jednotlivých družstiev.

Veď našim cieľom je zvyšovať kvalitu hry a ja verím, že dobrým prístupom hráčov k svojim povinnostiam sa nám to spoločne podarí!

Jaroslav Pozor
predseda FO

- **Niečo z histórie, zápas L. Kokava – L. Porúbka 24. 9. 1961, 2: 1.**
hore zľava: Ján Vrbičan (Harman), Ján Šuňavec, MVDr. Ján Choma, Daniel Fronko, Miloš Choma, Miloš Vrbičan, Vlastimil Taragel,
dolu zľava: Miloš Pozor, Ján Porubän, Matej Zubček

Oznamy:

Predám 3-izbový byt v Liptovskom Petre v osobnom vlastníctve o výmere 68 m². V prípade záujmu možnosť trvalého užívania záhradky v blízkosti bytu. Cena dohodou – 600 tis. Sk. **Tel.: 0908 273 752**

vydáva obec Liptovská Kokava, Stará ul., č. 390, číslo tel.: 044 / 5297 100.
Redakčná rada: Mgr. M. Díková, Ing. J. Porubän, E. Slivková, Z. Vrbičanová. **Fotografie:** A. Porubän. **Tlač:** M-print, 032 23 Liptovská Sielnica 11, okr. Liptovský Mikuláš, tel.: 044/ 5597 411. **Vychádzajú každé tri mesiace.** **Náklad:** 350 ks. **Povolené:** OÚ v Liptovskom Mikuláši 05/1999.